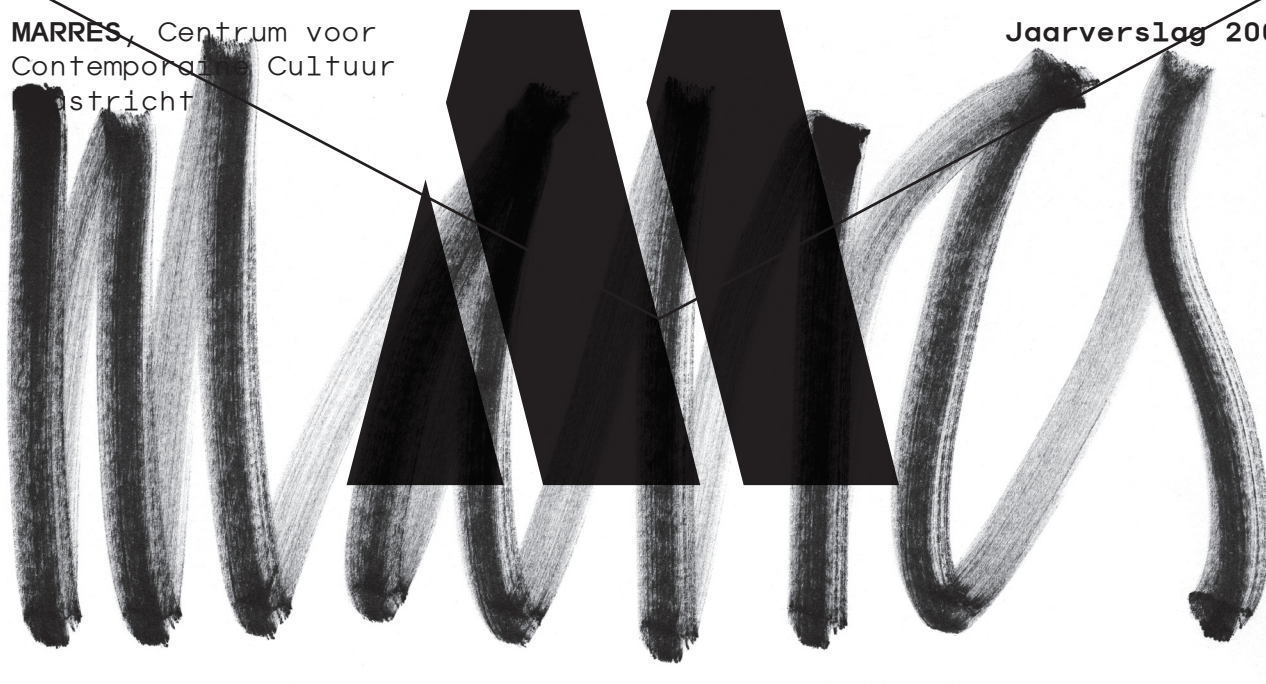

MARRES, Centrum voor
Contemporair Cultuur
Maastricht

Jaarverslag 2007

Jaarverslag 2007

Marres, Centrum voor Contemporaine Cultuur

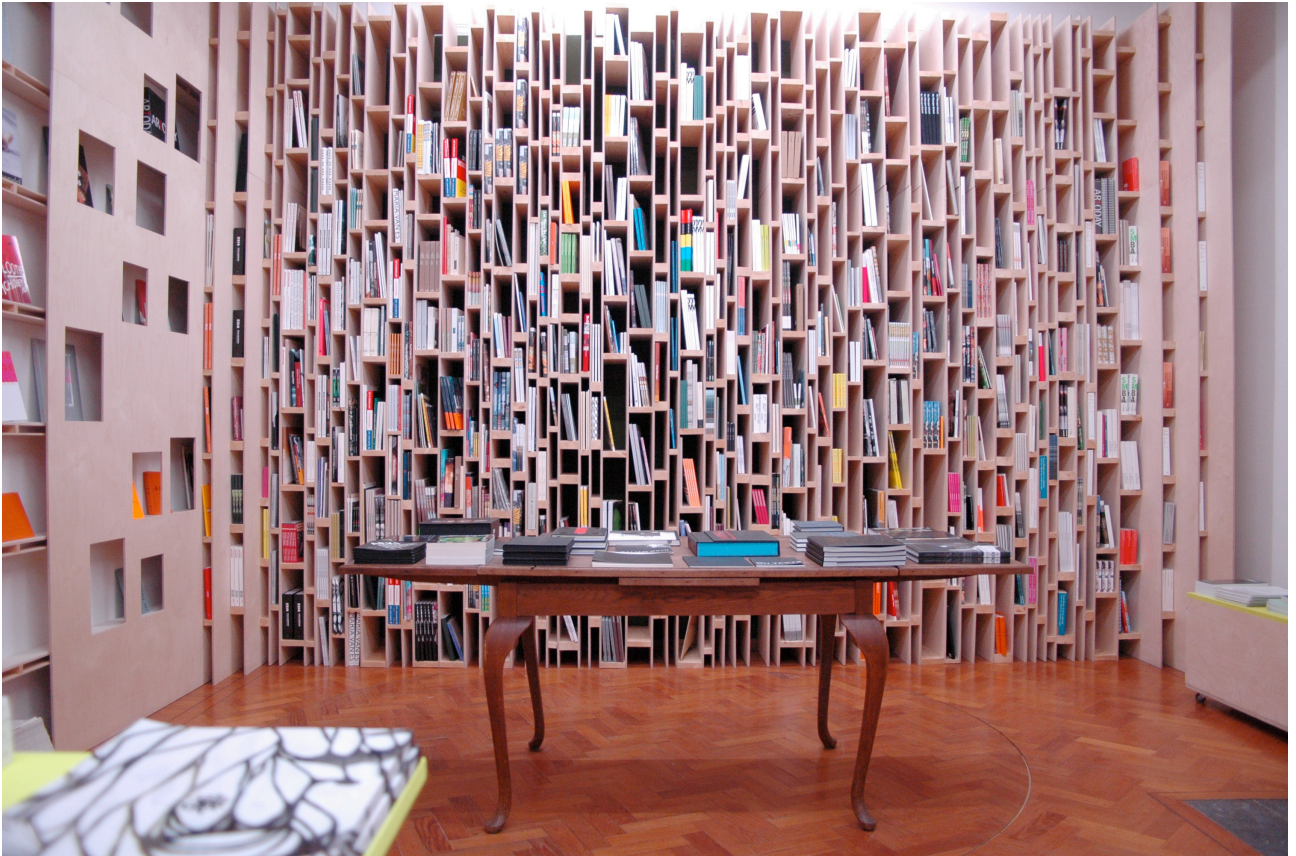
Bezoekadres: Capucijnenstraat 98 - 6211 RT Maastricht

Postadres: postbus 275 NL - 6200 AG Maastricht

Info: +31 (0) 43 3270207, info@marres.org, www.marres.org

Inhoud

Inleiding	7
Het team	9
Het lokale en de locatie	11
Financiën	13
Programma 2007	15
RAW, Among the Ruins	17
L'Art pour tous!	21
Stair/stare	23
The Great Indoors	27
Nevenactiviteiten	31
Tot besluit	33
Bijlage: Jaarrekening 2007 persmap	

Inleiding

Inmiddels is het tweede jaar, na de doorstart, verstreken van Marres 'nieuwe stijl' en opnieuw kan met enige trots worden teruggezien op de prestaties van het afgelopen jaar. Zo is het gebouw, waarin Marres is gevestigd, verder opgeknapt en als de vogel Phoenix uit de as her-rezen, en zijn alle beoogde projecten ook daadwerkelijk gerealiseerd, waarbij iedere presentatie is voorzien van een innovatief presentatiemodel. Bovendien zijn er nieuwe en onvoorziene projecten aangegaan, zoals de oprichting van een internationaal platform voor vormgeving. En dat voor een organisatie die lijdt aan onderbudgettering en een staf kent van slechts 3 parttimers. De reden voor al deze extra inspanning schuilt in het inzicht dat als Marres de vereiste autoriteit wil verkrijgen om regionaal en internationaal te kunnen functioneren, 'presenteren' alleen niet voldoende is en de instelling ook een agenderende functie moet kennen om van daaruit nieuwe allianties aan te gaan met verschillende instellingen en private partijen. Het resultaat van dit inzicht is ondermeer het samenwerkingsproject met het Bonnefanten Museum, het NAI Maastricht, de Jan van Eijck Academie en de Hogeschool voor de Kunsten/Maastricht, dat moet leiden tot een nieuw inzicht over de culturele infrastructuur van Maastricht. Daarnaast is 'The Great Indoors' geïnitieerd, een project dat door de gemeente Maastricht en de provincie Limburg additioneel is gefinancierd en is gerealiseerd in samenwerking met het NAI Maastricht en het tijdschrift Frame. Al met al was 2007 een goed jaar voor Marres: dit drukt zich ook uit in de jaarcijfers, waarbij de verhouding tussen overhead en projecten ronduit gezond is.

Het team

De omvang van de organisatie van Marres is tot het minimaal noodzakelijke beperkt, zodat de beheerslasten zo laag mogelijk kunnen worden gehouden. De personele bezetting van Marres bestaat momenteel uit een parttime directeur (Guus Beumer), die onder andere verantwoordelijk is voor de programmering en alle externe relaties. Een parttime coördinator (Floor Krooi), die zorg draagt voor de dagelijkse- en productieleiding en de public relations beheert. Een parttime algemeen medewerker (Tineke Kambier) ontwikkelt en coördineert verschillende publieks- en educatieve activiteiten zoals lezingen en rondleidingen, begeleidt de vrijwilligers en organiseert alle activiteiten, zoals boekpresentaties, rondom de boekenwinkel. Een technisch coördinator (Willem Janssen) - eerst op basis van de zogeheten Melkert-regeling en nu uitgeleend door de stichting Yonder - houdt zich bezig met de ontvangst van de bezoekers en voert het gebouwenbeheer uit. Het team wordt verder aangevuld met een technisch medewerker (Ronald Huygen) - eveneens uitgeleend door de stichting Yonder - en verschillende vrijwilligers die verantwoordelijk zijn voor schoonmaak, opbouw, ontvangst, bewaking en beveiliging van de tentoonstellingsruimten.

Ook wordt er gebruik gemaakt van oproepkrachten in het kader van de opbouw/afbraak van tentoonstellingen en rondleidingen. De administratie is extern ondergebracht.

Inhoudelijke kennis wordt per project extern aangetrokken in de vorm van één of meerdere gastcuratoren, soms ondersteund door een productieassistent waarvan de kosten ten laste van de projectbegrotingen komen.

De formatie van de huidige organisatie is te klein om als professioneel georganiseerde organisatie te fungeren. De huidige resultaten zijn gezien de bescheiden organisatie en middelen indrukwekkend, maar het nu aangeboorde potentieel zou moeten worden uitgebouwd en versterkt. In dit licht wil bestuur en directie wijzen op de ambities van de Gemeente Maastricht om in 2018 de Culturele Hoofdstad van Europa te zijn en instellingen als Marres over voldoende financiële en organisatorische draagkracht moeten beschikken om deze collectieve ambitie mede te materialiseren. Voor een aantal taken zoals educatie, research & development, marketing en communicatie, waaronder de ontwikkeling en het beheer van een internetarchief, maar tevens voor onderhoud aan het pand en de tuin, of investeringen en afschrijving schiet het huidige budget simpelweg tekort. In dit licht is het een mogelijke verrassing dat Marres over meer dan 1500 m2 binnenruimte beschikt en een even zo grote buitenruimte, waarmee het zich tot de grote presentatie-instellingen van Nederland mag rekenen.

Het lokale en de locatie

Verschillende overwegingen maakten het in 2005 noodzakelijk om de verhouding lokaal-regionaal-nationaal-internationaal opnieuw tegen het daglicht te houden. Wat betekent het als een kwalitatief hoogstaand en internationaal georiënteerd programma als van Marres geen inbedding heeft gekregen? En daarmee geen aansluiting vindt bij de stad waarbinnen zij is gevestigd? Hoe kan de verhouding tot het lokale worden geherdefinieerd, waardoor de relatie tussen de instelling en de stad wordt hersteld en alsnog productief wordt gemaakt? En meer algemeen: wat betekent de notie van het lokale in een globale samenleving en hoe verhoudt dit zich ten opzichte van het gedachtegoed rond de euregio? Het voert te ver om alle noties, die hebben meegespeeld binnen alle verschillende deelantwoorden uitvoerig aan de orde te stellen. De uitkomsten van dit proces zijn echter helder weer te geven. De euregio vormt binnen al deze noties een zeer specifiek onderwerp, met een specifieke problematiek en daardoor een al even specifieke werkwijze. Complex is dat de euregio (nog) geen identiteit kent, sterker nog in weerwil van de bestuurlijke en politieke ambities ook de psychische grenzen met Duitsland, Wallonië en Vlaanderen te slechten, bestaat er - op verschillende Provinciale en Europese (Interreg) initiatieven na - geen concreet beleid hoe de euregio gestalte moet krijgen. Dit maakt het voor een startende instelling als Marres bijzonder lastig om de euregio als tastbaar uitgangspunt te nemen voor haar beleid. Marres besluit de euregio desondanks te zien als de toekomst waaraan Marres actief - en binnen verscheidene projecten - moet deelnemen, maar de vraag naar de eigen identiteit in eerste instantie te verbinden aan het idee van de *genius loci*. Het lokale wordt opgevat als een specifieke psychologie van de stad, die doorgrond dient te worden. En vervolgens benut als perspectief op de instelling en op het inhoudelijk programma.

Die psychologie van de stad is ondermeer af te lezen aan het zelfbeeld van Maastricht op Maastricht. In weerwil van haar Europese ambities en een bewonerssamenstelling die nog slechts voor 40% als autochtoon kan worden gekenmerkt, kan dit zelfbeeld worden omschreven als die van de 19e eeuwse bourgeoisie, met ingezetenen die zich willen onderscheiden van de niet-Maastrichtenaar. Dit in combinatie met het zo vaak genoemde Bourgondische karakter van de stad, maakt dat Maastricht eerder als een Franse, dan als een 'Hollandse' of Duitse stad (Heerlen) in haar mentale oriëntatie en smaakopvatting moet worden gezien. Actief participeren binnen deze cultuur is zeker niet alleen voorbehouden aan een elite - het rijke verenigingsleven illustreert dit - maar kan alleen worden gestimuleerd als die 19e eeuwse toon en het idee van cultuur als een onderdeel van een representatiecultus wordt erkend.

Voor bestuur en directie was dit besef aanleiding om de locatie van Marres - een 18e eeuwse patriciërswoning - niet langer op te vatten als een 'white cube' maar letterlijk te gebruiken als het fysieke en tastbare uitgangspunt voor de toon van het instituut, voor de wijze van tentoonstellen, voor het perspectief op communicatie en de invulling van de zeer gedifferentieerde ruimtes. Marres besluit zo dicht mogelijk met de plek zelf samen te vallen en daarmee een even letterlijk als gegrond perspectief te bieden op het lokale. Marres - de familienaam van de laatste eigenaren van het pand - ziet zich vanuit dit perspectief allereerst als een huis; een plek waar niet alleen wordt getoond, maar ook wordt gelezen, geslapen, gegeten en gezamenlijk wordt gewerkt aan nieuwe projecten. Het besluit valt Marres in

2005 enkele maanden te sluiten en - mede met de financiële steun van de gemeente Maastricht en de particuliere eigenaren van het pand - de verwaarloosde omgeving stapsgewijs te transformeren.

In de twee jaar die nu zijn gepasseerd, is allereerst een boekenwinkel geopend, gericht op kunstenaarsboeken en kunst- en vormgevingstheorie, in partnership met Veenman Publishers en naar een ontwerp van EventArchitectuur. Dit om op meerdere momenten een aanleiding te geven Marres te bezoeken en het verblijf te verlengen. Vervolgens zijn de presentatieruimtes opgeknapt, de historische plafonds hersteld, de vloeren, eerst belegd met versleten zeil, voorzien van een eikenhouten parket, een betere c.v. aangelegd, waarmee de soms ijzige kou is verdreven en is geïnvesteerd in een alarminstallatie, beamers, geluid en verlichting, waardoor er een basaal voorzieningenniveau is ontstaan.

In de loop van 2007 zijn André van Bergen en Michiel Kluiters benaderd een permanente installatie te realiseren, die het verlangen gasten een onderdak te bieden, combineert met een meer autonoom commentaar op dit historische huis. Het resultaat is 'De Lobby', die vanaf de opening kan rekenen op enthousiaste reacties en een even enthousiast gebruik.

Enkele maanden geleden heeft Christoph Seyferth de opdracht gekregen de ruimte die tot voor kort door een onderhuurder werd benut als werkplaats, te transformeren tot een plek waar lezingen kunnen worden gehouden, een koffie kan worden gedronken en iets simpels kan worden gegeten. De op de tuinzijde gerichte ruimte is inmiddels voor 60% klaar en vordert gestaag, maar langzaam omdat het materiaal voor de zogeheten Annex voor 90% bestaat uit hergebruikt materiaal van de tentoonstellingen. Intussen verleent de ruimte al wekelijks onderdak aan een discussiegroep, bestaand uit verschillende maatschappelijke groeperingen, die aan Marres steun en ruimte vroegen voor hun initiatief.

En tot besluit is een begin gemaakt met het herstel van de tuin, die dankzij de inzet van een groep ecologen, nu wordt erkend als beschermde (stedelijke) natuur en niet alleen door de bezoekers aan Marres, maar door de wijk en medewerkers van omliggende instellingen wordt benut als plek om te ontbijten, Tai-Chi te beoefenen en zelfs als een buitentheater voor de uitvoering van een toneelstuk door eindexamenkandidaten van de Toneelacademie. Het resultaat is dat Marres haar als autistisch omschreven positie heeft verloren en door de aandacht voor de fysieke - en sensuele - kwaliteit van de plek een uitstekende verhouding tot haar omgeving heeft opgebouwd. Zelfs zo goed, dat de buurt oftewel het Statenviertel, onder aanvoering van mevrouw M. Essers, en Marres onlangs een gezamenlijk feest hebben georganiseerd om het belang van Marres voor de wijk en voor de stad kracht bij te zetten en de tuin officieel werd herdoopt tot een openbaar 'park'.

Financiën

Zoals ook al in de inleiding wordt gesignaleerd, is de huidige verhouding tussen overhead en projecten een stuk verbeterd. De jaarcijfers bieden voldoende inzicht. Opvallend zijn de extra bijdragen van de Provincie Limburg en de Gemeente Maastricht voor het project 'The Great Indoors' en de extra bijdragen van de Gemeente Maastricht voor additionele investeringen in ondermeer enkele basisvoorzieningen zoals een lichtplan en een alarminstallatie. Voor Marres is deze additionele ondersteuning indicatief voor het huidige vertrouwen in Marres en in de rol, die zij nu en in de toekomst binnen de culturele infrastructuur van de stad en de regio inneemt.

Programma 2007

In tegenstelling tot 2006 is in 2007 is een ander experiment omarmd, door de metafoor van de ruïne, gedurende het gehele jaar te benutten als een verbindende factor tussen de verschillende projecten. Voor Marres staat de ruïne niet alleen voor het Romantische verlangen op-nieuw één te worden met de geschiedenis, het functioneert net als de posities van de dandy of de dilettant ten opzichte van de kunstenaar of vormgever als een kritische tegenpool ten opzichte van de actualiteit, van het idee van de tijd als continuïteit, waarbij het hier en nu vooral van belang zou zijn. Tegelijkertijd functioneert de ruïne als een metafoor voor de 20ste eeuw, voor het idee van fragmentatie en de teloorgang van de utopie.

*In januari en februari 2007 waren de tentoonstellingen 'Dilettanti, from Lenin to Putin and back again' en 'Négritude' te zien. Deze tentoonstellingen zijn echter geopend in 2006 en vormen daarmee ook onderdeel van het programma van 2006 (De Verzamelaar).

RAW, Among the Ruins

11 maart t/m 24 juni / 1600 bezoekers

Centraal binnen het jaarprogramma van 2007 staat het project 'Raw, among the Ruins' met als curatoren Lisette Smits en Alexis Vaillant (Parijs). Een groepstentoonstelling, waaraan drieëntwintig kunstenaars uit Engeland, Duitsland, Italië, de Verenigde Staten, Hongarije, Frankrijk en Zweden meewerkten. Voor Marres een soort meesterstuk, in de zin dat met dit grootscheepse project niet alleen de financiële, maar ook de organisatorische en mentale draagkracht van de kleine organisatie tot het maximum is belast. Niet alleen omdat voor deze tentoonstelling eveneens nieuw werk door verschillende kunstenaars is geproduceerd, maar ook omdat voor dit project met even zoveel galeriën is samengewerkt als Saatchi Gallery, Sies + Höke, Daniel Buchholz en Peres Projects, een alarminstallatie moest worden aangelegd, aan klimaatbeheersing moest worden gedaan en een catalogus is verschenen, die inmiddels is uitverkocht, dankzij een werkelijk onverklaarbare interesse hiervoor uit de Verenigde Staten.

De belangrijkste vraag voor deze tentoonstelling was niet zozeer de vraag naar de actualiteit, maar naar de tijd in meer algemene zin. Niet alleen boden de individuele werken een reflectie op deze vraag, ook de formele kwaliteit van deze werken droegen hieraan bij. Zo waren er gereconstrueerde werken opgenomen, die meerdere data van ontstaan kenden, zoals een Robert Breer, uit 1963 en dat vervolgens in 2006 was gereconstrueerd of een Marc Camille Chaimowicz, waarvan het werk was verdwenen en door hem in tweevoud was 'hermaakt', waardoor het tegelijkertijd in Marres en in de ICA in Londen te zien was. Ook waren er werken van Uwe Henneken, die een oud schilderij benutte als ondergrond of van Marcus Schinwald wiens werk regelrecht lijkt voort te komen uit de 19e eeuw. En natuurlijk – en voor veel kunsthistorici confronterend – werden er ook een serie kapotte werken uit het depot van het Van Abbe Museum getoond, ondermeer van André Volten, waarmee tegelijkertijd een commentaar is geïntroduceerd op een museale praktijk, waarbinnen de kunst gefixeerd wordt in een ideaaltype en de tijd niet langer greep mag krijgen op het object. En als dit alsnog gebeurt, het kunstwerk onzichtbaar wordt gemaakt en nimmer meer getoond. Als geheel vormde deze tentoonstelling, die door de curatoren als een soort ode aan de 18e eeuwse locatie van Marres moest worden beschouwd, een parcours van uiteenlopende perspectieven, die per keer het vraagstuk van de tijd herformuleerde.

Aan dit project werkten de volgende kunstenaars mee: Farîd-Ud-Dîn'Attar, Robert Breer, Marc Camille Chaimowicz, Dee Ferris, Jason Fox, Vidya Gastaldon, Richard Hawkins, Uwe Henneken, Karl Holmqvist, Jonathan Horowitz, Dorota Jurczak, John Kleckner, Petra Mrzyk & Jean-François Moriceau, Alessandro Pessoli, Nathalie Rebholz, Nick Relph & Oliver Payne, Re-Magazine/Jop van Bennekom, Markus Schinwald, V/Vm en Camille Vivier.

Parallelprogramma

Bij deze tentoonstelling is ondermeer een catalogus verschenen in samenwerking met Veenman Publishers en met bijdragen van Phillip van den Bossche, Brian Dillon, Raimundas Malasauskas en Noellie Roussel.

Dit project is regulier gefinancierd en financieel ondersteund door het Maison Descartes.

L'Art pour tous! Kunstgewrochten van Bernard Heesen

15 juli t/m 26 augustus / 2000 bezoekers

De ruïne heeft verschillende onderdelen gekend zoals een presentatie van Bernard Heesen (curator Brigitte van der Sande), geheten 'L'Art pour tous!', die door middel van een soort schets in glas, de inmiddels vergeten objecten van de eerste wereldtentoonstelling in 1851 weer tot leven wil roepen. Hiermee wil Heesen de bezoeker van nu confronteren met de roes van toen, toen voor het eerst luxe, mede dankzij de industrialisering, beschikbaar was voor een middenklasse en de consument zijn intrede deed. Bovendien kent dit werk een directe relatie met de huidige hype rond unica door een industrieel product om te vormen tot een onbruikbare schaduw hiervan en dat uit breekbaar glas. Een mooi gegeven is dat 'L'Art pour tous!' zelf een reconstructie is van een project uit 2000 dat is versnipperd, verkocht en gebroken. Was voor de tentoonstelling van Heesen de ruimte getransformeerd tot een perfecte galerie - fysiek, verleidelijk en sensueel - en alles erop gericht een zekere hebzucht op te roepen, voor het daarop volgende project van Johannes Schwartz was de ruimte weer omgevormd tot een mentale ruimte, waarbinnen de verschillende bijdragen ieder een specifiek commentaar leverden op het werk van Schwartz.

'L'Art pour tous!' van Bernard Heesen is regulier gefinancierd.

Stair/stare

23 september t/m 16 december / 1500 bezoekers

Johannes Schwartz, die eveneens nieuw werk voor deze tentoonstelling heeft geproduceerd, interpreteerde de ruïne als een metafoor voor het deficit van het modernisme. Onder de titel 'Stair/Stare heeft hij een serie foto's gemaakt in Egypte van hotels en vakantiehuizen, die nooit af zullen komen, omdat een subsidie de eigenaren financieel ondersteunt, zolang het werk onder constructie is. Toekomst en verleden zijn binnen deze serie foto's één en de metafoor van de ruïne verwijst niet alleen naar een verleden, maar is samengevallen met het moment van materialisatie en verwijst tegelijkertijd naar een reeds vervallen toekomst. Schwartz is tevens als curator voor zijn tentoonstelling aangesteld en heeft Herman Verkerk en Experimental Jetset gevraagd om een commentaar op zijn werk.

Experimental Jetset heeft een constructie ontworpen, die het silhouet van de ruimtes van Marres representeert en deze onder een hoek van 15 graden laten opbouwen. En binnen deze constructie is het werk van Schwartz getoond. De Jetsets lijken een poging te hebben ondernomen de 'white cube' opnieuw tot leven te roepen, wat nog eens is versterkt door de spierwitte wanden en de TL's. Alsof ze de conclusie van Johannes Schwartz teniet willen doen om alsnog een pleidooi te houden voor het modernisme en een kunst die zijn eigen ruimte kent.

De bijdrage van Herman Verkerk biedt weer een ander perspectief op Schwartz; met behulp van legosteentjes heeft hij kleine trappetjes gebouwd, onaffe, informele constructies, die wel beweging suggereren, maar geen richting geven en zowel een verwijzing zijn naar Piranesi als naar Schwartz. Deze functieloze constructies, opgesteld op de trap en daarmee in het hart van het huis, vormde zijn kritiek op de universele taal van het modernisme.

Parallelprogramma

Met deze tentoonstelling is een publicatie verschenen van Patrick Healy, genaamd 'Stairs'. In het najaar van 2008 zal een Engelse publicatie van John Stones verschijnen over internationale tentoonstellingen, waarin 'Stair/Stare' is opgenomen als 'case-study'.

'Stair/stare' is regulier gefinancierd.

The Great Indoors

16 t/m 18 november / 500 bezoekers

Een blijvend onderdeel binnen het programma is de zogeheten 'The Great Indoors', dat vorig jaar voor het eerst is georganiseerd in samenwerking met het NAI Maastricht en het tijdschrift Frame. Dit project is illustratief voor de huidige maatschappelijke rol en het ondernemerschap van Marres. Het illustreert tevens dat voor Marres de vereiste autoriteit van een organisatie niet uitsluitend is verbonden aan presentatie, maar tevens in het ontwikkelen en realiseren van initiatieven, die de culturele infrastructuur versterken, een maatschappelijke vraagstuk agenderen of een bestuurlijke vraag vanuit de provincie of de gemeente verder articuleren.

The Great Indoors is een tweejaarlijks, internationaal platform voor architectuur en vormgeving met een speciale aandacht voor het interieur. Dit initiatief komt voort uit een denktank van de Provincie Limburg onder aanvoering van Brigitte Bloksma. Centraal onderwerp was de huidige braindrain van talent in Limburg en de vraag hoe er betere economische en artistieke condities kunnen worden gerealiseerd. Aan Guus Beumer werd verzocht om in het kader van de 'creative industry' een plan te bedenken, waardoor het artistieke klimaat in de euregio zou kunnen worden gestimuleerd. Resultaat hiervan is The Great Indoors, dat bestaat uit een internationale prijsvraag voor interieur in combinatie met een tweedaags congres en verschillende workshops voor in de euregio gevestigde opleidingsinstituten.

Prijzen zijn een gedevalueerd medium, maar als deze internationaal worden gepositioneerd en liefst met internationale mediapartner en gericht op een specifieke niche, dan kan een prijs wel degelijk een waardevolle functie hebben voor het vakgebied. In de ogen van Guus Beumer is het interieur niet alleen 'de laatste utopie', waarvan de taal meer en meer wordt benut voor de publieke ruimte, het is ook het meest vitale onderdeel van de vormgeving en het terrein waar productvormgeving, interieurarchitectuur, mode en architectuur bijeen komen. Desondanks bestaat er geen internationaal platform, dat reflectie stimuleert, best-practices zichtbaar maakt en waarbij kennis en informatie wordt uitgewisseld. Dit is de achtergrond van The Great Indoors en de onlangs gehouden eerste editie is een groot succes gebleken.

Hoe kan deze prijs zowel een internationaal platform voor architectuur en design vertegenwoordigen en tegelijkertijd een bijdrage leveren aan het artistiek klimaat? Deze ambitie is gerealiseerd door iedere genomineerde van The Great Indoors uit te nodigen voor een driedaags verblijf in Maastricht, waardoor er nieuwe relaties zijn gerealiseerd met potentiële opdrachtgevers zoals ambtenaren van de Gemeente Maastricht en de Provincie Limburg, met docenten en studenten van verschillende academies en universiteiten, naast architecten, critici en vormgevers. Bovendien is aan verscheidene genomineerden verzocht workshops te geven aan een mix van studenten van de Design Academy in Eindhoven, de Academie voor Bouwkunst in Maastricht, de Universiteit van Luik en de Hogeschool voor de Kunsten, Maastricht. Op deze wijze is internationaal talent, waaronder Neri & Hu uit Shanghai, Jurgen Mayer H uit Berlijn, Richard Hutten uit Amsterdam, Nader Therani (Office d'A uit Boston) en Item Idem uit Tokio, verbonden aan verschillende instituten in de euregio. The Great Indoors bewijst hoe een klassiek hiërarchisch model - "and the winner is!" - tegelijkertijd een nieuw sociaal model kan zijn, waarbij kennis en informatie worden gedeeld. En wederom lijken begrippen als internationaal, nationaal en lokaal op te lossen

binnen een nieuwe methodologie. De mores van de internationale markt en die van een publieke organisatie kan dus wel degelijk aan elkaar worden verbonden.

Hoewel slechts één editie van The Great Indoors is gerealiseerd, is het potentieel van een dergelijk model, waarbij een internationaal platform gericht op een essentieel onderdeel van de vormgeving en de discussie omtrent de publieke ruimte, tevens een bijdrage levert aan de vitaliteit van zowel een internationale als een euregionale ontwerpgemeenschap, voldoende bewezen. Bovendien is deze eerste aanzet tot een reflectie op dit domein dat tendeert naar portfoliopresentaties ook voor de toekomst noodzakelijk en een fundamentele bijdrage aan de discipline.

De website van The Great Indoors www.the-great-indoors.nl wordt nu nog dagelijks door minimaal 100 personen bezocht (februari 2008).

De internationale jury bestond uit Renny Ramakers, Wiel Arets, Andrej Kupetz (directeur Duitse Design Council), Claus Sendlinger (directeur Design Hotels AG) en Rolf Fehlbaum (directeur Vitra).

Winnaars van The Great Indoors 2007 zijn Heatherwick Studio (Engeland), Item Idem (Japan), Ryuji Nakamura Architects (Japan) en Zaha Hadid Architects (Engeland). De zogeheten 'firm of the year' is Wonderwall uit Japan. Sprekers op het congres waren Mark Wigley (Dean van de Universiteit van Columbia), Jurgen Mayer H. (architect gevestigd in Berlijn), Fabio Novembre (interieurarchitect gevestigd in Milaan), Hella Jongerius (productontwerper gevestigd in Rotterdam) en Lidewij Edelkoort (directeur Design Academy Eindhoven). In het 2008, jan/feb nummer van Frame is de catalogus opgenomen van The Great Indoors, waarmee tegelijkertijd een internationale verspreiding is gegarandeerd.

The Great Indoors is in 2007 eenmalig gefinancierd door de Provincie Limburg en de Gemeente Maastricht en het resultaat van een samenwerking met het NAI Maastricht en Frame.

ENCYCLOPEDIE
VAN FICTIEVE
KUNSTENAARS

KOEN
BRAMS

Marres/Centrum voor Contemporaine Cultuur
Maastricht, 2006

IN SEARCH
OF THE
MODERN-DAY
DANDY:
MAKEOVER
GAMES

OLGA
VAINSHTEIN

Marres/Centrum voor Contemporaine Cultuur
Maastricht, 2006

LE
COLLECTIONNEUR
IMAGINAIRE

RENÉE
STEENBERGEN

Marres/Centrum voor Contemporaine Cultuur
Maastricht, 2006

STAIRS

PATRICK HEALY

Marres/Centrum voor Contemporaine Cultuur
Maastricht, 2007

Nevenactiviteiten

± 1000 bezoekers

Marres organiseert gedurende het hele jaar naast haar hoofd- en parallelprogramma andere nevenactiviteiten. Zo neemt Marres jaarlijks deel aan de Kunsttour, waarbij naast de mogelijkheid tot de bezichtiging van de dan lopende tentoonstelling tevens een andere kunstenaar zijn of haar werk presenteert. In 2007 heeft Mike Kramer tijdens de Kunsttour de tuin en het tuinhuisje van Marres benut voor een interactief lichtkunstwerk.

Op 29 september organiseerde Marres in samenwerking met onze buurt het Statenkwartier, en onder aanvoering van mevrouw M. Essers, een gezamenlijk feest om het belang van Marres voor de wijk en voor de stad kracht bij te zetten en de tuin officieel te herdopen tot een openbaar 'park'.

Op verschillende momenten gedurende het jaar vinden er boekpresentaties plaats in de Marres Bookshop, waarbij bijzondere kunst- en cultuurboeken onder de aandacht worden gebracht (ondermeer in samenwerking met de Jan van Eyck Academie).

Ook stelt Marres op verschillende momenten in het jaar haar locatie ter beschikking voor voorstellingen van studenten aan de toneelacademie of als presentatieruimte voor studenten van de Kunstacademie.

Bovendien werkt Marres regelmatig samen met de Universiteit Maastricht, faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenschappen. Zo zijn er rondleidingen voor studenten gegeven en heeft Guus Beumer een lezing gehouden, die een onderdeel vormde van het curriculum van de bacheloropleiding. Daarnaast werkt Marres ook samen met de studievereniging van Cultuurwetenschappen: Orakel. Zo is Marres opgenomen in een informatiedag die studenten inzicht biedt in de verschillende mogelijkheden op de arbeidsmarkt. Hierbij wordt het personeel van Marres door de studenten geïnterviewd.

De coördinator van Marres is tevens nauw betrokken bij de activiteiten van het Maastrichts Uitburo. Zij neemt onder andere deel aan de redactie van UITmagazine en wordt er via vergaderingen samen met het Theater aan het Vrijthof, Centre Céramique en het Bonnefantenmuseum strategieën bedacht en uitgezet om de Maastrichtse culturele agenda bij een groot publiek, in Maastricht en de Euregio, onder de aandacht te brengen.

Daarnaast neemt Marres maandelijks deel aan 6211, een samenwerkingsverband tussen het Huis van Bourgondië, Intro in situ, Lumière en Marres. Hierbij worden de verschillende publieksgroepen van de verschillende instellingen bij elkaar geïntroduceerd en worden programmaonderdelen met elkaar verbonden. Marres verzorgt op deze avonden rondleidingen of stelt studenten van de kunstacademie in staat hun werk te presenteren.

Marres is tevens lid van het KOM waardoor unieke samenwerkingsverbanden worden aangegaan.

In 2006 is op initiatief van Marres en in samenwerking met het Bonnefantenmuseum, Het NAI Maastricht, Hogeschool Zuyd (kunstacademie) en de Jan van Eyck Academie een meerjarig project gestart dat de culturele infrastructuur van Maastricht onderzoekt. Hiervoor worden de traditionele gezamenlijke nieuwjaarsborrels aangegrepen als momenten om de discussie hierover te voeden. In 2006 organiseerde de Jan van Eyck Academie tijdens de borrel lezingen en een debat. In 2007 organiseerde Marres speeddating sessies waarbij alle genodigden van de verschillende instellingen de discussie konden aangaan met beleidsmakers, journalisten, ondernemers, kunstenaars etc. Als vervolg hierop heeft

een onderzoeksgroep van de Jan van Eyck Academie, *Traces of Autism*, de kwestie verder onderzocht en werd een film met hun visie tijdens de nieuwjaarsborrel 2008 (bij het NAI M) getoond.

De directeur van Marres heeft niet alleen zitting in de commissie internationaal en de commissie museale aankopen van de Mondriaan Stichting en in de commissie vormgeving van het Fonds BKVB, hij wordt bovendien veelvuldig gevraagd voor een bijdrage in de vorm van een lezing zoals tijdens het congres van de Museumvereniging in Maastricht. Daarnaast is hij lid van het bestuur van het tijdschrift *MetropolisM*, stichting Co-Lab en Pal-West.

Tot besluit

Het succes van Marres, zoals dat wordt uitgedrukt in de partnerships, de kwaliteit van het programma, de media-aandacht en de bezoekersaantallen, heeft de afgelopen twee jaar allereerst een potentieel zichtbaar gemaakt. Wil dat potentieel verder worden ontwikkeld, dan moet dat allereerst door alle partners worden erkend en vervolgens beter worden gefaciliteerd. Bestuur en directie hebben in het licht hiervan besloten een verzoek in te dienen tot opname in de basisinfrastructuur en daarmee in het Kunstenplan. Hiermee hopen bestuur en directie de vereiste randvoorwaarden te verkrijgen, die noodzakelijk zijn voor een verdere professionalisering van de organisatie. Tegelijkertijd danken bestuur en directie alle partners voor het in Marres gestelde vertrouwen en voor de mogelijkheden die Marres na de doorstart zijn geboden.

